

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 Mal 055455 21 GŽ

Novi Travnik: 15.03.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja E.Z. sin R. iz V.,, zastupan po punomoćniku Tariku Lemeš, advokatu iz Visokog, ul. Alije Izetbegovića broj 1, protiv tuženog „Central osiguranje“ d.d. Sarajevo, ul. Džemala Bijedića broj 39, Sarajevo, zastupan po direktoru Hamidu Milak, a ovaj po punomoćniku I.V. zaposleniku tuženog, radi naknade štete, vrijednost spora 4.984,57 KM, odlučujući po žalbi tuženog zastupan po punomoćniku, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 Mal 055455 21 Mal od 22.03.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 15.03.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku, broj 49 0 Mal 055455 21 Mal od 22.03.2021. godine.

Obrazloženje

Osporenom prvostepenom presudom odlučeno je kako slijedi:

„I. Tuženi je dužan tužitelju na ime naknade materijalne štete isplatiti iznos od 4.984,57 KM sa zakonskom kamatom propisane Zakonom o visini stope zatezne kamate počev od 11.05.2020.godine kao dana nastanka štete pa do isplate, kao i da mu nadoknadi parnične troškove postupka u iznosu od 1.112,70 KM sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II. Tužitelj se odbija kao neosnovanim sa preostalim dijelom naknade troškova postupka preko iznosa od 1.112,70 KM, kao i tuženi za nadoknadu troškova postupka u iznosu od 150,00 KM.“

Protiv ove presude tuženi po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom istu pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom drugostepenom sudu da uvaži žalbu, preinači pobijanu presudu shodno žalbenim navodima odnosno istu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. U obrazloženju žalbe se navodi da je prvostepeni sud pogrešno primijenio odredbu člana 154. Zakona o obligacionim odnosima. Naime, tuženi je tokom postupka dokazao da se u predmetnom slučaju radi o isceniranoj saobraćajnoj nezgodi kako bi se prethodna postojeća oštećenja na vozilu tužitelja potvrdila, s ciljem stvaranja neosnovane obaveze naknade materijalne štete

na strani tuženog. S tim u vezi žalitelj citira nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka saobraćajne struke Ševala Kovačević koji je u svom nalazu između ostalog naveo da „prilikom analize svih relevantnih parametara, mogu sa velikom dozom konstatirati da ne postoji kinetička i dinamička održivost samog događaja, već da se radi o namjerno isceniranom događaju, također ne postoji osnovana činjenica da vozila nisu ostvarila kontakt međutim prema svih provedenim analizama te u izvedenim zaključcima kontakt je imao kontrolisani karakter“. Nadalje stalni sudski vještak mašinske struke Alija Zuka je u svom nalazu i mišljenju naveo u zaključku „.... dodatnom analizom više faktora može se potvrditi da na vozilu Mercedes postoji više oštećenja koja nisu mogla nastati u opisanoj saobraćajnoj nezgodi, kao i da oštećenja koja su mogla nastati u opisanoj saobraćajnoj nezgodi imaju stepen oštećenja koji je veći od mogućeg nastanka prema uslovima na licu mjesta“. Suprotno zaključku suda vještak Ševal Kovačević prilikom ispitivanja nije odustao od nalaza i mišljenja u dijelu o isceniranom događaju niti je opovrgnuo svoj nalaz i mišljenje od 05.01.2020.godine jer na više mjesta navodi da je do saobraćajne nezgode došlo i da neka oštećenja mogu eventualno nastati, međutim samim izračunom brzine i utvrđenih činjenica sa velikom sigurnošću zaključuje da se radilo o isceniranom događaju. Pažljivim iščitavanjem nalaza vještaka mašinske struke, a koje žalitelj detaljno analizira, prvostepeni sud je u cilju donošenja zakonite i na činjenicama utemeljene presude trebao tražiti od vještaka mašinske struke da usaglasí svoj nalaz i mišljenje jer je isto za razliku od vještačenja vještaka saobraćajne struke, kontradiktorno u svom zaključku. Iz navedeno je jasno da je tuženi u toku postupka pravilno tvrdio da se saobraćajna nezgoda nije dogodila na način opisan od strane sudionika i da je uređujući sudija pogrešno primijenio naprijed citiranu odredbu Zakona o obligacionim odnosima jer je tuženi dokazao da je šteta nastala bez krivnje osiguranika tuženog. Kako u toku postupka tužitelj nije priložio račun popravke vozila te kod činjenice da je i sam izjavio da je vozilo prodao nakon nezgode, to po ocjeni žalitelja istom nije mogao biti dosuđen iznos na ime PDV-a. Zbog svega naprijed navedenog tuženi predlaže donošenje odluke kao u uvodu ove žalbe.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Drugostepeni sud, nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), zaključio je slijedeće:

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tužitelj po punomoćniku podnio kod tog suda tužbu protiv tuženog dana 09.09.2020.godine radi naknade materijalne štete nastale na vozilu tužitelja marke „Mercedes CLS 320“ registarski broj proistekle iz saobraćajne nezgode koja se desila dana 11.05.2020.godine u Kiseljaku, ul. J.B. Jelačića kojim je u trenutku nezgode upravljao tužitelj i vozilo marke „VW Passat“ registarski broj kojim je upravljao L.V., osiguranik tuženog.

Među parničnim strankama je sporno da li su materijalna oštećenja na vozilu tužitelja nastala u ovoj saobraćajnoj nezgodi s obzirom da je tuženi prigovarao da navedena oštećenja iz izvida štete ne odgovaraju ni energetski ni lokacijski ponuđenom mehanizmu saobraćajne nezgode, pa time i da je sporna visina iste.

Radi razjašnjenja naprijed navedenog prvostepeni sud je na temelju materijalnih dokaza, iskaza svjedoka te vještačenja po vještacima i to : mašinske struke Alija Zuko i vještaka saobraćajne struke Ševal Kovačević, kao i saslušanja istih zaključio

slijedeće, a što se u bitnom može sumirati kako slijedi: da je do opisane saobraćajne nezgode došlo na način kada je vozilo marke „VW Passat“ registarski broj kojim je upravljao L.V., osiguranik tuženog, poduzeo radnju pokretanja vozila vožnjom unazad i ostvario kontakt sa vozilom tužitelja, a da se nije uvjerio može li takvu radnju izvesti da ne oštećuje druge učesnike u saobraćaju, a što su tokom postupka potvrdili u svojim iskazima tužitelj i svjedok L.V. koje iskaze sud je u cijelosti prihvatio jer su u skladu sa provedenim materijalnim dokazima (zapisnik o uviđaju saobraćajne nezgode broj 02/6-3/65/20 od 11.05.2020.godine), dakle da je došlo do saobraćajne nezgode između navedenih učesnika na opisani način i to isključivo krivicom osiguranika tuženog te da je došlo do djelimičnog oštećenja na vozilu tužitelja.

Vještak mašinske struke u svom pismenom nalazu, kao i datom pojašnjenju na glavnoj raspravi je naveo oštećenja u dvije varijante, a druga varijanta je opisana kao oštećenja koja su „mogla“ nastati u opisanoj nezgodi s obzirom na prethodna oštećenja zbog čega je i izvršio umanjenje, i to kao djelimičnu štetu u ukupnom iznosu od 4.984,57 KM (sa PDV-om), pa je u tom iznosu koji je tužitelj i opredijelio sud dosudio kao u izreci pobijane presude s pozivom na odredbu člana 154., 185. i 192. Zakona o obligacionim odnosima. Odluku o zateznoj kamati sud je donio na temelju odredbi člana 277. Zakona o obligacionim odnosima, a u vezi sa članom 2. Zakona o visini stope zatezne kamate. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi člana 386. stav 2. i člana 387. stav 1. i 2. Zakona o parničnom postupku.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita i kao takva činjenično i pravno obrazložena prema standardima iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. Dakle, ista u obrazloženju sadrži potpun i pravilan slijed utvrđenog činjeničnog stanja, uz sveobuhvatnu ocjenu izvedenih dokaza u smislu člana 8. i 123. Zakona o parničnom postupku, navođenja razloga o odlučnim činjenicama, pa time da i u pogledu pravnih razloga daje dovoljno jasno obrazloženje koje opravdava odluku prvostepenog suda koja je sadržana u izreci te presude

Naime, suprotno navodima žalbe pravilno je prvostepeni sud cijeneći izvedene dokaze shodno članu 8. i 123. Zakona o parničnom postupku utvrdio da je do saobraćajne nezgode došlo na opisani način.

Uostalom, u tom pravcu i sam stalni sudski vještak saobraćajne struke Ševal Kovačević na glavnoj raspravi dajući pojašnjenje svog pismenog nalaza i mišljenja je jasno istakao da ne spori da je došlo do nezgode kako je to navedeno i na zapisniku o uviđaju kao objektivne dokumentacije, pa time i da je moguće da je došlo do oštećenja prednjeg branika vozila, kao i prednjeg lijevog ublaživača udara, slijedom čega prvostepeni sud zaključak koji je ovaj vještak iskazao u svom pismenom nalazu i mišljenju od 05.01.2020.godine da se radi o namjerno isceniranom događaju nije mogao prihvatiti jer je ovaj vještak dijelom opovrgao prednji nalaz tj. isti ne spori da je došlo do saobraćajne nezgode i da je došlo do oštećenja na vozilu tužitelja ali da je ostao kod toga da je šteta nesrazmjerna i da je vozilo Mercedes ušlo u saobraćajnu nezgodu sa već prethodnim oštećenjima, koja pojašnjenja odnosno dopunu nalaza i mišljenja na ročištu za glavnu raspravu sud je i prihvatio.

Vještak mašinske struke je na osnovu uvida u pobrojanu dokumentaciju u spisu utvrdio da prema oštećenjima koja se navode procijenio da je popravak vozila ekonomski opravdan i dao dvije varijante obračuna djelimične štete i to prvo varijantu na osnovu

izvida štete, a drugu varijantu prema analizi oštećenja koja su navedene u izvidu štete i prikazana na fotografijama, kao i mišljenju o oštećenjima koja su mogla nastati u opisanoj saobraćajnoj nezgodi. Ovaj vještak je u svom nalazu naveo da prema dokumentaciji u spisu je detaljno prikazao koja oštećenja su mogla nastati u opisanoj nezgodi, odnosno da postoji sumnja u nastanak nezgode na način kako je to opisano u dokumentaciji, ali je to vrlo teško dokazati, pogotovo što postoji evidentirana saobraćajna nezgoda od strane službenih lica tj. policije, dakle u tom dijelu i ovaj vještak prihvata i temelji svoj nalaz, između ostalog, na izvještaju o uviđaju saobraćajne nezgode. Stoga je vještak u pogledu prednjeg lijevog fara naveo da je isti u prethodnoj saobraćajnoj nezgodi bio oštećen, a dalje moguće i u ovoj nezgodi zbog čega je izvršio umanjenje njegove vrijednosti za 30%, a da nije bilo prethodnog oštećenja inače bi postupio na način da bi obračunao 100% iznos vrijednosti fara, pa kako je vještak dao detaljno pojašnjenje i u pogledu ostalih oštećenja i dao procjenu, to je prvostepeni sud isti prihvatio po ovoj drugoj varijanti obzirom da je vještak dao iscrpno objašnjenje u pogledu svakog spornog oštećenja i iz prethodne nezgode za koju ni sam tužitelj ne spori, a i nezgode koja je predmet ovog tužbenog zahtjeva, pa kako je tužitelj opredijelio tužbeni zahtjev upravo po ovoj drugoj varijanti koju je i dosudio prvostepeni sud, to kod takvog stanja stvari prednja odluka prvostepenog suda u pogledu materijalne štete dosuđene kao realnim iznosom u konkretnoj situaciji s pozivom na citirane odredbe materijalnog prava se ne čini proizvoljnim ni po ocjeni ovog suda.

Dakle, kako se u ovoj situaciji ne može sa potpunom sigurnošću isključiti da je doista došlo do saobraćajne nezgode na opisani način i sa oštećenjima iskazanim po varijanti broj 2 koju je dao vještak mašinske struke, a što je prvostepeni sud detaljno analizirao i doveo u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, to po ocjeni ovog suda izneseni zaključak žalitelja koji vrši selektivnu ocjenu izvedenih dokaza, pa time i za pogrešnu primjenu materijalnog prava se ne može prihvatiti osnovanim.

Imajući u vidu da žalitelj u stvari svojom žalbom pobija odluku suda zbog pogrešne primjene materijalnog prava, a ne iz zbog povrede odredaba parničnog postupka, a da iznesenim navodima žalbe nije uspio uvjeriti ni ovaj sud u drugačije, pa kako tužitelju koji je pretrpio štetu u navedenom događaju pripada pravo da se obešteti primjenom citiranih odredbi materijalnog prava, to se po ocjeni ovog suda neopravdano napada pravilnost i zakonitost tako donesene odluke, pa se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje koje prihvata i ovaj sud u cijelosti.

U pogledu ostalih razloga žalbe ovaj sud nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda, pa ih nije posebno ni obrazlagao u smislu člana 231. Zakona o parničnom postupku F BiH. Ovo naročito što se u ovom predmetu radi o sporu male vrijednosti u skladu sa članom 429. Zakona o parničnom postupku F BiH u kojem drugostepeni sud ne može ispitivati netačno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje na koje se dobrim dijelom ukazuje u žalbi (član 433 stav 1. citiranog Zakona).

Stoga kako nije bilo povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi kao drugostepeni po službenoj dužnosti, a niti povreda na koje se žalitelj poziva u žalbi, to je ovaj sud odlučio kao u izreci presude temeljem člana 226. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava

Sudija

Alma Islamović

Predsjednica Građanskog odjeljenja

Mirjana Grubešić